ՄԷԿԴԻ ՆԵՏԵՆՔ ԽՈՒՆԱՑԱԾ ԴԱՇՆԱԳԻՐՆԵՐԸ

Posted on May 5, 2013 by Keghart

Category: Opinions

Նոր Էջ Բանանք Հայ Ժողովուրդի Ազգային-Ազատագրական Պայքարին Մէջ

Համօ Մոսկոֆեան, Պէյրութ, 5 Մայիս 2013

Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման 100-ամեակին երկու տարի մնացած է միայն եւ մենք կը շարունակենք անցեալ դարու սկիզբներուն մեծ պետութիւններու դաւերով ու խաբէութեամբ մեր գլխուն փաթթուած Սեւրի, Լոզանի, Պաթումի, Կարսի, Լոքարնոյի եւ այլ դաշնագիրներու արխիւները պրպտել, անհատնում ճառեր խօսիլ, խորհրդաժողովներ կազմակերպել, ողբալ ու գլուխ ծեծել մեր բիւրաւոր նահատակներու եւ խլուած անգին հողերուն եւ հարստութիւններուն համար: Ճիշդ է որ 1965 թ-ին Մեծ Եղեռնի 50-ամեակին ոգեկոչման շարժումը վերածուեցաւ 1975 թ-ին ծնունդ առած հայկական ազգային-ազատագրական նորագոյն շարժման եւ վրիժառու հերոս մարտիկներու սխրանքներով՝ հայ ժողովուրդին դէմ կատարուած ահաւոր Ցեղասպանութիւնը դարձեալ օրակարգի վրայ դրուեցաւ: Իր բազմաթիւ սխալներով հանդերձ, հայ ազատամարտիկներուն զոհաբերութիւններն ու ինկած նահատակները, անգամ մը եւս յիշեցուցին ցեղասպան Թուրքիոյ եւ անոր գործակից արեւմտեան գերտէրութիւններուն՝ որ հայ ժողովուրդին արդար դատը չէ՛ մահացած:

Նոր Էջ Բանանք Հայ Ժողովուրդի Ազգային-Ազատագրական Պայքարին Մէջ

Համօ Մոսկոֆեան, Պէյրութ, 5 Մայիս 2013

Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման 100-ամեակին երկու տարի մնացած է միայն եւ մենք կը շարունակենք անցեալ դարու սկիզբներուն մեծ պետութիւններու դաւերով ու խաբէութեամբ մեր գլխուն փաթթուած Սեւրի, Լոզանի, Պաթումի, Կարսի, Լոքարնոյի եւ այլ դաշնագիրներու արխիւները պրպտել, անհատնում ճառեր խօսիլ, խորհրդաժողովներ կազմակերպել, ողբալ ու գլուխ ծեծել մեր բիւրաւոր նահատակներու եւ խլուած անգին հողերուն եւ հարստութիւններուն համար: Ճիշդ է որ 1965 թ-ին Մեծ Եղեռնի 50-ամեակին ոգեկոչման շարժումը վերածուեցաւ 1975 թ-ին ծնունդ առած հայկական ազգային-ազատագրական նորագոյն շարժման եւ վրիժառու հերոս մարտիկներու սխրանքներով՝ հայ ժողովուրդին դէմ կատարուած ահաւոր Ցեղասպանութիւնը դարձեալ օրակարգի վրայ դրուեցաւ: Իր բազմաթիւ սխալներով հանդերձ, հայ ազատամարտիկներուն զոհաբերութիւններն ու ինկած նահատակները, անգամ մը եւս յիշեցուցին ցեղասպան Թուրքիոյ եւ անոր գործակից արեւմտեան գերտէրութիւններուն՝ որ հայ ժողովուրդին արդար դատը չէ՛ մահացած:

Արցախեան ազգային-ազատագրական շարժում, զաւթուած հայրենիքի ազատագրում: Ապա, հազարաւոր նահատակներու արիւնով ծնունդ առած Լեռնային Ղարաբաղի հանրապետութիւն եւ Հայաստանի 3-րդ հանրապետութիւն: Կը կարծուէր թէ հայ ժողովուրդը արդէն իսկ պատմական անկիւնադարձային նուաճումներու սեմին կը գտնուի՝ ազատագրութեան յաջորդ քայլերը պիտի ուղղուին դէպի Դաշտային Արցախ եւ

Նախիջեւան: Սակայն, աթոռամոլութեան, եսապաշտութեան, փառատենչութեան եւ անյագ դրամապաշտութեան անբուժելի մոլուցքով վաստակուած Մայր Հայրենիքի եւ անոնց ՙգործակից Սփիւռքի ղեկավարներ, Խորհրդային Հայաստանի փառաւոր նուաճումները, իսկական գործարանները, հարստութիւնը, մշակութային աւանդը ի չիք դարձուցին անձնական անհաշուելի հարստութիւններ դիզելով, փաստօրէն քաջալերելով անօթութեան եւ չքաւորութեան, մութի եւ սառնամանիքի մատնուած մեր ժողովուրդին արտագաղթը: Օրակարգի վրայ դրուեցան ո՛չ թէ ազատագրուած տարածքներուն վերաբնակեցումն ու Արեւմտեան Հայաստանի փրկութիւնը՝ այլ նորանկախ Արցախի եւ Հայաստանի ֆիզիքական գոյատեւումի եւ վտանգաւոր չափերու հասած արտագաղթի կանգնեցումը:

Մինչ այդ, Միջին Արեւելքի հորիզոնին վրայ կ'ուրուագծուի քրտական հզօր պետութեան մը պատկերը, որ այսօր փաստօրէն իրականացած է իրաքեան Քիւրտիստանի մէջ, որ իր դռները լա՛յն բացած է խռովայոյզ Իրաքի քաղաքներէն անգամ մը եւս բռնագաղթուած հազարաւոր հայերու եւ քրիստոնեաներու համար: Առայժմ, ո՛չ մէկ ծրագիր եւ նպատակ, Հայաստանի թէ Սփիւռքի ղեկավարութեանց կողմէ, լրջօրէն բանակցելու Քիւրտիստանի շրջանային կառավարութեան կամ Քիւրտիստանի Բանուորական կուսակցութեան հետ՝ որուն պատմական առաջնորդներէն՝ տերսիմցի հայուհի Սաքինէ Ճանսըզի յուղարկաւորութեան աւելի քան մէկ ու կէս միլիոն քիւրտեր եւ քրտացած հայեր մասնակցեցան Տիարպեքիրի թէ իր ծննդավայրին մէջ: Մինչ, Արպիլի թէ Տհուքի, Ազրուկի, Խովրէզի եւ Զախոյի մէջ, հայկական եկեղեցիներ եւ հաստատութիւններ, Վանէն եւ Արեւմտեան Հայաստանէն տարագիր հայերու սերունդներ կ'ապրին ու կը բարգաւաճին, մինչ ասորեստանցիներն ու խալդիացները, ասորի կրօնակից-բախտակիցները, բնական դաշնակիցներ են հայ ժողովուրդին եւ իրենց դէմ ալ գործուած Ցեղասպանութիւններու ճանաչման եւ հատուցման պայքարին մէջ: Արդեօք մինչեւ հիմա համազգային ու պետական մակարդակի հանդիպումներ, ռազմավարական ճամբու քարտէզներ պարտաստուա՞ծ են աւելի քան 30 միլիոն հաշուող քիւրտ, եզիտի, ասորի եւ այլ ժողովուրդներու քաջարի զաւակներուն հետ:

Այսօր, հսկայական ծաւալներու հասած է ինչպէս կրօնափոխ համշենահայերու եւ քրտացած դաւանափոխ հայու զաւակներու շարժումը, այնպէս ալ Հրանդ Տինքեան գաղափարախօսութեանց հետեւող, հայ ժողովուրդին արդար դատին համար պայքարող քանի մը միլիոնի հասնող մեր դաշնակիցներու ձայնը՝ նոյնինքն Թուրքիոյ մէջ: Արդեօք ժամանակը չէ՞ եկած համագումարներով թէ ուղղակի բանակցութիւններով ոտքի հանել այս հուժկու զանգուածը Ցեղասպանութիւնը գործած եւ ճանչնալ մերժող Թուրքիոյ եւ անոր հովանաւոր երկիրներուն մէջ:

Դժբախտաբար, Միջին Արեւելքի մէջ տեղի ունեցած ահաւոր իրադարձութիւններու լոյսին տակ Սփիւռքի հայ պատմական եւ խիստ կարեւոր գաղթօճախներ՝ ինչպէս Եգիպտոսն ու Սուրիան են, վերջնական քանդման եւ վերացման վտանգին առաջ կը

գտնուին: Մենք զբաղած ենք Օպամայի եւ այլ քաղաքական խամաճիկներու հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչմա՞ն թէ մերժման խեղկատակութիւններով: Արա Պապեանի նման պատմաբաններ, հայ ժողովուրդի մեծագո՛յն հարց դարձուցած են Սեւրի տխրահռչակ, դիակացած դաշնագրին կարծեցեալ վերակենդանացումը՝ առանց նշելու թէ այսօր հայ ժողովուրդին ազգային-ազատագրական պայքարի պանծալի նոր էջ մը կրնայ գրուիլ՝ եթէ կարողանանք ձերբազատուիլ արխիւային խունացած էջերը խառնշտկելէ եւ իրապաշտ ռազմա-քաղաքական քայլերով հաղորդակից ըլլալ Մերձաւոր թէ Միջին Արեւելքի նոր կազմաւորման ու աշխարհա-քաղաքական իրադարձութիւններուն հետ: Ոչ՛ Սեւրի, ո՛չ ալ Պաթումի եւ Լոզանի խայտառակ դաշնագիրները, թրոցքիական Կարսի ողբերգութիւնը, փետրուարեան արկածախնդրութեան արդարացումը, եւ Խորհրդային Հայաստանի անկրկնելի նուաճումները նսեմացնելու փորձերը ցաւ ու դարման չեն մեր ժողովուրդին փրկութեան համար: Մենք կա՛մ կը դառնանք հզօր պետութիւն, կամ ալ կը կորսնցենք մեր հայրենիքն ու ապագան՝ եթէ շարունակենք այս կամ այն պետութեան խամաճիկ գործակատարը դառնալ: Ժամանակի պահանջքն է խելամիտ եւ քաջարի որոշումներ ընդունիլ եւ գործադրել: